

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และ ความพึงพอใจของนักศึกษาซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียน การสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนในรูปแบบการใช้ระบบอีเลิร์นนิ่ง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนรายวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักศึกษาทั้งหมด 58 คน ซึ่งทั้ง 2 ห้องเรียนทางภาควิชา ได้จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนรายวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) จำนวน 2 ห้องเรียนรวมนักศึกษาทั้งหมด 58 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการสอน เป็น แผนการสอนรายวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

- 2.1 แบบประเมินผลงาน โดยผู้วิจัยและนักศึกษาช่วยกันกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผล แต่ละขั้นทั้งนี้แบบประเมินผลงานดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ
- 2.1.1 แบบประเมินผลงานโดยตัวนักศึกษาเอง
  - 2.2.2 แบบประเมินผลงานโดยเพื่อนนักศึกษา
- 2.2 เกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Score) ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ
- 2.3 เพิ่มบันทึกการสังเกต และการสัมภาษณ์
- 2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.5 แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียน อี-เลิร์นนิ่ง (e-learning) ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ
- 2.6 แบบสัมภาษณ์นักศึกษา

วิธีดำเนินการทดลอง

หลังจากที่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. อธิบายขั้นตอนต่างๆให้นักศึกษาได้เข้าใจในวิธีการเรียนการสอน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของ การเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน
2. สอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432)แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432)ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว
3. ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ไม่เข้าใจ และไม่เข้าใจในการใช้อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของ มหาวิทยาลัยสยาม ในช่วงเวลาให้คำปรึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้ แต่จะมีการเข้มงวด กวดขัน ในการทำแบบฝึกหัด และตรวจเช็คการทำงานเป็นรายบุคคล
5. ดำเนินการทดสอบหลังการเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ชุดเดียวกันที่ได้สอบกับนักศึกษาก่อนการเรียน
6. ตรวจสอบผลการสอบแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล 2 แบบ คือ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเสนอเป็นการอภิปรายข้อมูลเชิงพรรณนา ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและค่าทางสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ให้คะแนนงานเขียนทั้ง 6 เรื่อง โดยเทียบตามเกณฑ์การให้คะแนน(Rubric Score) ที่ได้กำหนดไว้
2. คำนวณค่าความเชื่อมั่นในการให้คะแนนของผู้ประเมิน 2 คน โดยคำนวณหา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรวมที่ผู้ประเมินแต่ละคนตัดสินให้คะแนนผลงานในแฟ้มสะสมงานของนักศึกษาแต่ละคน
3. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)
4. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ในแต่ละข้อในการตอบแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง (e-learning)
5. คำนวณหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดความกระจายของข้อมูลในแต่ละข้อของแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง (e-learning)
6. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง จากการทดสอบปลายภาคโดยวิเคราะห์เป็นคำร้อยละคือ
  - 80-100 % ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ ดีเยี่ยม
  - 70-79 % ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ ดี
  - 60-69 % ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ พอใช้
  - 50-59 % ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ ต้องปรับปรุง
  - 0-49 % ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ แย่
7. วิเคราะห์ผลข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการบรรยาย (Description) มีการเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังนี้ คือ การสังเกตการณ์สอน การมีส่วนร่วมของนักศึกษา การสอบถาม การสัมภาษณ์ การประชุม และการเก็บข้อมูลลงแฟ้มสะสมงาน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การอภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432)ในรูปแบบ อี-เลิ닝 ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ พบว่าจำนวนนักเรียนที่มี ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ ดีเยี่ยม ร้อยละ 5.17 ดี ร้อยละ 27.59 พอใช้ ร้อยละ 39.67 ต้องปรับปรุง ร้อยละ 27.59 ตามลำดับ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใ้บทเรียนอี-เลิ닝 นักศึกษา ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ดีเยี่ยม และดี รวมกันแล้ว ร้อยละ 32.76 นับว่าประสบความสำเร็จพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอลสัน (Olson, 1997 :1106) ที่พบว่าการเรียนในรูปแบบของ E-learning ช่วยให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้าน อภิปัญญา (Metacognition) ดังที่ โกลด์ และคณะ (Gold, et al., 1992 : 298 – 305) กล่าวว่า การเรียนในรูปแบบของ E-learning สามารถช่วยให้แสดงถึงกิจกรรมและกระบวนการของการอ่านและเขียนได้อย่างเป็นรูปธรรมและยังเปิดโอกาสให้ผู้สอนและนักศึกษา เกิดความร่วมมือกันอันเป็นการสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจของการพัฒนาการอ่านและการเขียน ทั้งในส่วนของกระบวนการก่อนการเขียน ระหว่างการเขียน และหลังการเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถแก้ไขงานได้อย่างอิสระ และเมื่อถึงขั้นการประเมินผลก็ไม่ใช่แค่การประเมินแค่ความถูกต้องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความเข้าใจ (Hansen, 1993 : 302 – 305) ทำให้ผู้เรียนเกิดการจดจำรูปแบบการเขียนที่ดีเนื่องจากมีหลักฐานในการจัดเก็บอย่างเป็นระบบสามารถตรวจสอบและนำกลับมาศึกษาได้ตลอดเวลา ด้วยสาเหตุดังกล่าว วิชาการเขียนทางธุรกิจในรูปแบบของ อี-เลิ닝 จึงทำให้ผู้เรียนซึมซับรูปแบบกระบวนการการเรียนรู้ที่เป็นระบบภายใต้การมีข้อมูลที่เพียงพอในการช่วยสรรค์สร้างงานเขียน ประกอบกับนักศึกษา ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ดีเยี่ยม และดี นั้นมีความรับผิดชอบสูงและมีวินัยดี จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับดี

อย่างไรก็ตามนักศึกษา ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์พอใช้ ร้อยละ 39.67 ปรับปรุง ร้อยละ 27.59 นั้น จากการสัมภาษณ์พบว่าขาดการติดตามงานอย่างต่อเนื่อง และมีความรับผิดชอบน้อย ผู้วิจัยได้พยายามดึงข้อมูลจากบทเรียนรูปแบบ อี-เลิ닝 แล้วถ่ายเอกสารแจกให้กับนักศึกษา กลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์พอใช้ จนเข้าใจมากขึ้นเมื่อมีการประเมินผลแบบทั่วไปที่เป็นการประเมินระหว่างเรียน (Formative Evaluation) กับการประเมินรวมหลังเรียน (Summative Evaluation) เป็นวิธีการประเมินผลสำหรับการเรียนการสอน ตลอดเวลาระหว่างมีการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบสะท้อน ของผู้เรียนและดูผลที่คาดหวังได้ อันจะนำไปปรับปรุงการสอนอย่างต่อเนื่อง ขณะที่

การประเมินหลังเรียนมักจะใช้การตัดสินใจตอนท้ายของการเรียนโดยการใช้แบบทดสอบเพื่อวัดผลตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา พอตเตอร์ (Potter, 1998) ได้เสนอวิธีการประเมินสำหรับเว็บช่วยสอน ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ประเมินสำหรับการเรียนการสอนทางไกลผ่านเว็บของมหาวิทยาลัยจอร์จเมสัน โดยแบ่งการประเมินออกเป็น การประเมินต่อเนื่อง (Continuous Evaluation) เป็นการประเมินที่ผู้เรียนต้องส่งงานทุกๆ สัปดาห์ให้กับผู้สอน โดยผู้สอนจะให้ข้อเสนอแนะและตอบกลับในทันที ถ้ามีสิ่งผิดพลาดกับผู้เรียนก็จะแก้ไข และประเมินตลอดเวลาในช่วงระยะเวลาของวิชาและการประเมินท้ายภาคเรียน (Final Course Evaluation) เป็นการประเมินผลปกติของการสอนที่ผู้เรียนนำเสนอผู้สอนโดยการทำแบบสอบถาม ส่งผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมืออื่นใดบนเว็บตามแต่จะกำหนด เป็นการประเมินตามแบบการสอนปกติที่จะต้องตรวจสอบความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังที่ ปริชญนันท์ นิลสุข (ปริชญนันท์ 2543 : 48) กล่าวว่า คุณลักษณะทั่วไปที่ควรจะเป็นของเว็บช่วยสอน และการประเมินผลการเรียนการสอนที่ผ่านเว็บ จะทำให้เราสามารถสร้างและออกแบบกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีหลักเกณฑ์ โดยคำนึงถึงว่า เว็บ เป็นสื่อสาธารณะที่ผู้คน สามารถเข้าถึงได้ในทุกที่ทุกเวลา เว็บช่วยสอนเป็นสื่อการสอนทางไกลโดยอาศัยคอมพิวเตอร์ผ่านเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก การประเมินเว็บช่วยสอนก็ย่อมแตกต่างไปจากสื่อในลักษณะอื่นๆ ที่มีอยู่เดิม อย่างน้อยในขั้นตอนนี้เราก็ได้ทราบแล้วว่า จะประเมินเว็บที่นำมาเป็นสื่อในการเรียนการสอนได้อย่างไร แต่นั่นก็ยังไม่สำคัญเท่ากับว่าเมื่อนำเว็บไปช่วยในการเรียนการสอนแล้วผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองและผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้โดยผ่านเว็บหรือไม่ เพราะถ้าผู้สร้างและออกแบบเว็บช่วยสอนยังให้แต่ข้อมูล เนื้อหาและกำหนดงานบังคับให้ผู้เรียนทำตามไป เว็บช่วยสอนก็อาจกลายเป็นสื่อที่ไม่น่าพิสมัย และเป็นภาระใหญ่ของผู้เรียนมากกว่าเป็นส่วนช่วยเร้าความสนใจให้เกิดการเรียนรู้

ขณะที่ถ้าให้ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเองก็จะกระทำได้เพียงการสร้างเนื้อหาและการมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียน ซึ่งจะครอบคลุมไปถึงแบบฝึกหัดและข้อสอบที่สามารถจัดเก็บผลคะแนนสอบของแต่ละคนส่วนการบริหารจัดการทั้งระบบจะต้องใช้บุคลากรจำนวนมากได้แก่

1. ผู้ดูแลระบบ (Administrator) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลระบบเครือข่าย เครื่องแม่ข่ายและการติดต่อสื่อสารของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริหารเครือข่าย ดูแลการบริหารงานธุรการ การเงินและบุคลากรทั้งระบบ
2. ผู้ดูแลเว็บ (Webmaster) จะต้องเป็นผู้ดูแลและติดตั้งเว็บ คอยเฝ้าติดตามการเข้ามาใช้ เว็บของผู้เรียนและดูแลเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เช่น กระดานข่าว การถาม-ตอบ มีความสามารถระดับโปรแกรมเมอร์
3. ผู้ออกแบบและพัฒนาเว็บ (Web designer) เป็นผู้ออกแบบและสร้างเว็บสำหรับการเรียนการสอนตามการออกแบบที่กำหนดมาจากผู้ออกแบบการเรียนการสอน

4. ผู้ออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional System Developer) เป็นผู้กำหนดรูปแบบการเรียนการสอน องค์ประกอบเนื้อหา วิเคราะห์ระบบการสอนและวางรูปแบบเพื่อให้ผู้ออกแบบและพัฒนาเว็บสามารถดำเนินการได้

5. ผู้สอน (Instructor) เป็นผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาเฉพาะวิชาที่ต้องการจะนำมาใช้ในการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาที่จะสอน แบบฝึกหัด ข้อสอบ การวัดผลและประเมินการเรียนการสอนได้มีโอกาสวางแผนการเรียนด้วยตนเอง จัดทำและบริหารจัดการได้ด้วยตนเอง ใช้เวลาในการผลิตพอสมควร ไม่เป็นภาระกับหน่วยงาน และผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบต่อการดำเนินการทั้งหมด

มหาวิทยาลัยสยามไม่สามารถใช้เป็นที่หลักได้ เพราะนักศึกษาหลายคนยังใช้บริการจากร้านอินเทอร์เน็ต บางหอพักก็ไม่สะดวกในการติดตั้งอินเทอร์เน็ต ดังนั้นการนำเอาระบบอีเลิร์นนิ่งเข้ามาแทนอาจารย์ผู้สอนโดยให้นักศึกษาใช้สำหรับการเรียนครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งวิชา ไม่ต้องเข้าชั้นเรียนนั้นยังไม่สะดวก

ผู้วิจัยจึงนำอีเลิร์นนิ่งมาใช้เป็นสื่อเสริม หมายถึง การนำเอาระบบอีเลิร์นนิ่งเข้ามาช่วยสอนเสริมจากการสอนของอาจารย์เช่น ทบทวนเนื้อหาผ่านเว็บ ทำแบบฝึกหัด ติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ๆ ผ่านระบบออนไลน์ อาจมีเนื้อหาสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งวิชา แต่ยังมีการเรียนในชั้นเรียนเป็นหลัก มีเว็บเป็นสื่อช่วยการเรียนการสอนให้สมบูรณ์

2. จากผลสำรวจความพึงพอใจต่อนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการเรียนในวิชาการเขียนทางธุรกิจในรูปแบบของ E-learning จำนวน 58 คน โดยทำการสำรวจความพึงพอใจตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษา และทำการสำรวจความพึงพอใจหลังที่ได้มีการเรียนการสอนเสร็จแล้ว พบว่า

ผู้วิจัยสำรวจความพึงพอใจทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่งจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่ดีต่อภาษาอังกฤษในส่วนของทักษะการเขียน ส่วนนักศึกษาที่คิดว่าเป็นทักษะที่ยากทั้งนี้เพราะขาดการฝึกฝน ดังนั้นในระหว่างการดำเนินการวิจัยวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยได้พยายามสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษว่าเป็นเรื่องไม่เกินความสามารถของนักศึกษาหากได้ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและเพื่อให้นักศึกษาค้นเคยกับกระบวนการดังกล่าวผู้วิจัยได้นำเสนอโดยการจัดนำเสนอในงานในชั้นเรียนเพื่อให้นักศึกษาซึมซับรูปแบบและความสำคัญของการเขียน พร้อมทั้งนำเพิ่มสะสมงานมาใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยได้อธิบายให้เห็นคุณค่าของเพิ่มสะสมงานที่จะเป็นเสมือนที่จัดเก็บแหล่งข้อมูลและชิ้นงานต่างๆของนักเรียน อย่างไรก็ตามผู้วิจัย พยายามกระตุ้นให้แรงเสริมนักศึกษาตลอดช่วงระยะเวลาของการวิจัยโดยค่อยปฏิบัติอย่างช้าๆ พร้อมนำเสนอตัวอย่างและกระบวนการปฏิบัติที่เป็นขั้นตอน พร้อมทั้งพยายามจัดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ

ทำงานเป็นกลุ่ม กำหนดภาระงานอย่างชัดเจน จัดบรรยากาศของห้องเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ เช่น มีการมอบหมายให้นักศึกษานำเสนองานด้วยตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาที่นักศึกษาสนใจหรือที่นักศึกษาต้องศึกษาเพิ่มเติม ผลการศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากการรวบรวมข้อมูลพบว่าในระยะเริ่มแรกนักศึกษายังมีความกังวลในการเรียนการสอนถึงแม้ผู้วิจัยพยายามชี้ให้เห็นว่าสภาพการเรียนจะมีบรรยากาศแบบเป็นกันเอง ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามนักศึกษายังไม่ค่อยกล้าแสดงออกเท่าที่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดเล็กน้อย โดยเฉพาะเมื่อต้องทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่างกับตนเอง นักศึกษาบางคนมีความกังวลเกี่ยวกับผลผลิตของงาน อย่างไรก็ตามจากการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าภาวะความตึงเครียดดังกล่าวค่อยๆ ลดลงเรื่อยๆ หลังจากการปฏิบัติงานเขียนในช่วงเดือนที่ 2 ของการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ นักศึกษาเริ่มมีปฏิริยาในทางบวก โดยเข้าใจวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ให้ความร่วมมือกับเพื่อนและครูผู้สอน และเข้าใจรูปแบบของการเขียน นอกจากนี้ นักศึกษาเห็นคุณค่าของชิ้นงานที่ตนปฏิบัติมากยิ่งขึ้น และผู้วิจัยพบว่านักศึกษาริเริ่มแสดงความคิดเห็นและแสดงออกมากเพิ่มขึ้นพร้อมๆ กับเกิดการแข่งขันในการสร้างสรรค์งานของตนเอง

สรุปในภาพรวมว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับดีต่อ การเรียนในวิชาการเขียนทางธุรกิจในรูปแบบของ E-learning ของมหาวิทยาลัยสยามซึ่งการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของกอบแก้ว วิมานจันทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาการประเมินผลผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมงาน ผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประเมินผลงานเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ประเด็นที่นักเรียนมีพัฒนาการสูงสุดต่อการประเมินดังกล่าวคือนักเรียนพอใจที่มีส่วนร่วมในการคัดเลือกผลงานที่สะท้อนความคิดเห็นของตนเองผลจากการวิจัยดังกล่าวอาจเป็นเพราะเป้าหมายการประเมินผลนั้นมีลักษณะเป็นพลวัตและให้ความสำคัญกับบริบทของสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อประเมินและสามารถสะท้อนพฤติกรรมกระตุ้นให้นักเรียนวางจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน (Hills, 1991 : 49) อย่างไรก็ตามผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนอาจมีความเครียดบ้างเล็กน้อยทั้งนี้เนื่องมาจากการประเมินผลนั้นมีความต่อเนื่อง นักเรียนต้องเอาใจใส่และปฏิบัติงานให้ดีที่สุดเพื่อให้งานนั้นมีความสมบูรณ์

3. กระบวนการพัฒนาทางด้านการเขียนทางธุรกิจ

ผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลสังเกตสัมภาษณ์ และวิเคราะห์จากงานของ นักศึกษาสามารถสรุปพัฒนาการทางด้านการเขียนของนักศึกษาตามขั้นตอนของการเขียนได้ดังนี้

3.1 ก่อนการเขียน

กระบวนการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นก่อนการเขียนจะมุ่งเน้นอยู่ที่การเตรียมความพร้อมที่ดีของนักศึกษาก่อนที่จะเขียน จากการสังเกต สัมภาษณ์ และบันทึกการสนทนพบว่า นักศึกษามีความกังวลเล็กน้อยและมีความประหม่าในการแสดงออกเกี่ยวกับสิ่งที่เขียน นักศึกษายังไม่กล้าแสดงออกเท่าที่ควร เนื่องจากยังไม่มีความคุ้นเคย อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่านักศึกษาเริ่มเข้าใจบทบาทของตนเอง เริ่มมีการแสดงความคิดเห็นมากยิ่งขึ้น และมีส่วนร่วมมากขึ้นในระยะเดือนที่ 2 ของภาคการศึกษา เนื่องจากเริ่มคุ้นเคยกับรูปแบบกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษทางธุรกิจเห็นความสำคัญและตระหนักว่าการมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอเพื่อใช้ประกอบการเขียนจะเป็นสิ่งที่เอื้อประโยชน์ให้กับนักศึกษา และช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเขียน

3.2 ระหว่างการเขียน

ในช่วงระหว่างการเขียนพบว่าส่วนใหญ่ักศึกษาจะใช้ข้อมูลที่ได้จากการช่วยกันระดมความคิดของชั้นเรียน ความคิดของตนเองหรือครูไปจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลก่อนหลัง โดยทำการเชื่อมโยงกับคำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างทางภาษาที่นักศึกษาได้เรียนไปแล้ว โดยข้อมูลประกอบการเขียนเป็นร่างฉบับแรกใช้เวลาประมาณ 1 - 2 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความยากของภาระงานและภาระงานอื่นๆที่นักศึกษาได้รับจากรายวิชาต่าง ๆ และหลังจากการร่างงานเขียนฉบับแรกแล้วพบว่านักศึกษามีการเพิ่มเติมหรือแก้ไขข้อมูลในระดับน้อยมาก ส่วนการแก้ไขภาระงานที่ได้จากการร่างแล้วจะใช้เวลาประมาณ 1 วัน ซึ่งชิ้นงานทุกชิ้นที่นักศึกษาแก้ไขจะจัดเก็บไว้

3.2 หลังการเขียน

กิจกรรมหลังการเขียนที่นักศึกษาคควรกระทำหลังจากการเขียนงานเสร็จสมบูรณ์แล้วคือการที่นักศึกษาได้ทบทวนจุดดี จุดเด่น จุดด้อยตลอดจนการใช้โครงสร้างทางภาษาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการหาแนวทางแก้ไขให้งานของนักศึกษานั้นมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่จากการสัมภาษณ์ นักศึกษาส่วนใหญ่พบว่ามีส่วนน้อยมากที่นักศึกษาจะกระทำกิจกรรมดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษามีความคิดว่างานเขียนที่เขียนเสร็จแล้วคืองานที่เสร็จสมบูรณ์ กิจกรรมที่นักศึกษาทำบ่อยที่สุดคือการแก้ไขการสะกดคำและการตรวจดูไวยากรณ์และบางครั้งนักศึกษอาจนำงานที่เขียนเสร็จแล้วมาเปรียบเทียบกัน

ดังนั้นสามารถสรุปเป็นภาพรวมเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักศึกษาได้ว่า ของนักศึกษามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักศึกษาในแต่ละช่วง การจัดเก็บข้อมูลในขั้นก่อนการเขียนจะช่วยทำให้นักศึกษารู้สึกอุ่นใจในการที่มีข้อมูลและแนวความคิดเบื้องต้นเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการเขียน เมื่อถึงขั้นระหว่างการเขียนนักศึกษาก็สามารถดึงข้อมูลที่จัดเก็บไว้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้ นักศึกษาจะเริ่มมีทิศทางในการเขียนที่ดีขึ้นเรื่อยๆ ในระดับที่น่าพึงพอใจ หลังจากนั้นนักศึกษาก็ผ่านการฝึกฝนงานเขียนอย่างมีระบบมีการฝึกเขียนอย่างต่อเนื่อง และได้รับการสะท้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไข มีการร่วมมือในการเขียน ตลอดจนการมีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมและปรับปรุงข้อมูลในการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจในรูปแบบของ E-learning สม่าเสมอก็จะช่วยทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น ตลอดจนกล้าที่จะแสดงออกทางด้านความคิดอย่างอิสระ โดยถ่ายทอดผ่านงานเขียนของนักศึกษา เป็นตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือรูปภาพต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำไปประยุกต์ใช้

- 1.1 จากผลของการวิจัย พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 - 432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ก่อนการทดลองและหลัง การทดลอง อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรประยุกต์ใช้การประเมินผลด้วยวิธีดังกล่าวประกอบการการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- 1.2 จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 - 432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยามหลัง การทดลอง อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$) เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 - 432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง แต่ละประเด็นพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจที่อยู่ในระดับสูงถึง 15 ประเด็น โดยระดับความพึงพอใจอยู่ในช่วง 4.19 – 4.58 ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ เพราะจะทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนการสอนและมีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการเก็บสะสมงานในลักษณะบันทึกลงแผ่นซีดีรอมเพื่อเป็นการประหยัดกระดาษและสะดวกในการเก็บรักษา
- 2.2 ควรมีการศึกษาการมีวินัย ในการเรียนรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม เกี่ยวกับทักษะทางการเรียนภาษาในด้านอื่น ๆ เช่นการอ่านภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์ การเรียนคำศัพท์ เป็นต้น